

Новини Трускавця та регіону

Час Ікс перенесли

11 числа 11 місяця цього року о 11 годині 11 хвилин повинна була відбутися церемонія інавгурації новообраного міського голови Трускавця Руслана Козира. Проте цю подію доводиться перенести на наступний тиждень, адже в п'ятницю, 12 листопада, у Львівському Апеляційному суді відбудеться слухання по справі трускавецьких виборів. Кандидат на посаду мера Євген Юник подав апеляцію на рішення трускавецького суду, який не задовольнив його вимогу визнати вибори по двох дільницях недійсними. Про це було повідомлено на засіданні ТВК. Результат стане відомий в кінці дня 12 листопада або ж зранку 13 листопада, тож швидше за все саме 13 листопада міська ТВК збереться знову, щоб призначити дату та годину інавгурації. Попереднє рішення, щоб інавгурацію провести о 11 годині 11 листопада, ТВК скасувала більшістю голосів зранку 11 листопада (о 9.15).

Нагадаємо, що Руслан Козир перемагає за попередніми результатами виборів з відривом в 123 голоси. Євген Юник – на другому місці. Інформація про те, що відбувається в Трускавці, поширилася на всю Україну, причому не надто об'єктивно, говорять про перевибори, про фальсифікації тощо. Міська ТВК подала своє офіційне роз'яснення з цього приводу, а дезінформацію рішуче засудила на засіданні 11 листопада. Ось його текст.

«У засобах масової інформації поширюються неправдиві відомості щодо скасування судом результатів виборів мера м. Трускавця Львівської області. Ці відомості публікуються з подачі прес-служби ЛОО «Європейської партії України»

Трускавецька міська виборча комісія інформує про наступне:

1. 8 листопада 2010 року Трускавецький міський суд відмовив в задоволенні позову кандидата на посаду Трускавецького міського голови Юника Є.В. до дільничної виборчої комісії №26007 та дільничної виборчої комісії №26010 про встановлення фактів масових та системних порушень порядку голосування і неправомірного голосування виборцями, що перевищує 10% від кількості виборців, які отримали виборчі бюлетені на виборчій дільниці №26007, визнання нечинними рішення і дій дільничної виборчої комісії №26007 по підрахунку голосів виборців в одномандатному виборчому окрузі по виборах міського голови м. Трускавця Львівської області, зобов'язання дільничної виборчої комісії виборчої дільниці №26007 вчинити дії щодо визнання голосування в одномандатному виборчому окрузі по виборах міського голови м. Трускавця Львівської області на виборчій дільниці №26007 недійсними, встановлення фактів масових та системних порушень порядку голосування і неправомірного голосування виборцями, що перевищує 10% від кількості виборців, які отримали виборчі бюлетені на виборчій дільниці №26010, визнання нечинними рішення і дій дільничної виборчої комісії №26010 по підрахунку голосів виборців в одномандатному виборчому окрузі по виборах міського голови м. Трускавця Львівської області, визнання недійсним протоколу дільничної виборчої комісії №26010 про підрахунок голосів виборців в одномандатному виборчому окрузі по виборах міського голови м. Трускавця Львівської області, зобов'язання дільничної виборчої комісії виборчої дільниці №26010 вчинити дії щодо визнання голосування в одномандатному виборчому окрузі по виборах міського голови м. Трускавця Львівської області на виборчій дільниці №26010 недійсним. Скасувати заходи забезпечення позову вжиті ухвалою судді Трускавецького міського суду Львівської області Рибачука А.І. від 04.11.2010 року.

Постанова може бути оскаржена до адміністративного суду апеляційної інстанції через суд першої інстанції шляхом подачі апеляційної скарги у дводенний строк з дня її проголошення, з одночасною подачею її копії до адміністративного суду апеляційної інстанції.

2. 8 листопада 2010 року Львівський окружний адміністративний суд позов задовільнив частково кандидата на посаду Трускавецького міського голови Юника Є.В. до Трускавецької міської виборчої комісії Львівської області «Про визнання дій протиправними та зобов'язати вчинити дії». Визнати протиправним та скасувати рішення Трускавецької міської виборчої комісії Львівської області від 04 листопада 2010 року «Про визнання міського голови обраним». Визнати протиправними дії Трускавецької міської виборчої комісії Львівської області щодо встановлення підсумків голосування в одномандатному виборчому окрузі з виборів Трускавецького міського голови та складання протоколу про підсумки голосування в одномандатному виборчому окрузі з виборів Трускавецького міського голови від 04 листопада 2010 року. В частині задоволення

решити позовних вимог -відмовити. Постанова може бути оскаржена в апеляційному порядку у дводенний строк з дня її проголошення.

3. 9 листопада 2010 року Трускавецькою міською виборчою комісією подано апеляційну скаргу на рішення Львівського окружного адміністративного суду. На сьогоднішній день ще не відбулися засідання апеляційних судів, таким чином рішення судів перших інстанцій не набули законної сили. Отже, публікації у ЗМІ будь-яких відомостей стосовно предмету розгляду вказаних судів є неправдивими та такими, що не відповідають дійсності та скеровані на формування хибної суспільної думки та підлягають спростуванню.

Голова Трускавецької міської виборчої комісії Г.В.Козловська».

Інавгурацію Руслана Козира на мера буде проведено, швидше за все, наступного тижня в «Златі», спочатку планували її зробити в новому залі засідань, кількадесят двірників для цього прибирали вхід до залу (Бориславська, 1), але зал ще не готовий до кінця. Невідомо, наскільки засмутить нового мера перенесення інавгурації, адже «Час Ікс» випадає не так часто, нумерологія високо цінує його. Приклад – Росія виграла війну в Грузії, напавши на цю закавказьку республіку 08.08.2008 року о 8 годині 8 хвилин.

Судові баталії підходять до кінця

10 листопада відбулося останнє судове засідання в окружному адміністративному суді Львова стосовно виборів у Трускавці. Вже втретє партія УРП «Собор» подала позов проти ТВК, в якому хотіла визнати всі вибори недійсними та провести по місту повторні вибори. Також УРП «Собор» вимагала визнати недійсним протокол про результати голосування. Одна з причин таких суворих вимог – неточність в публікації в міській газеті «Голос ради». Проте позов УРП «Собор» було залишено без розгляду, одна з причин цього ще й та, що 10 листопада партія подала уточнення позовних вимог, а строки цього вже не дозволяють зробити. Про це на засіданні Трускавецької міської ТВК 11 листопада повідомила юрист ТВК Олена Вернієвська.

В Трускавці відкриють казино?

Трускавець може стати одним з небагатьох міст, де буде дозволено відкриття клубів азартних ігор, так званих казино. Справа в тому, що Міністерством фінансів України розроблено законопроект «Про азартні ігри», в якому Трускавець як курортне місто матиме право на розміщення казино на своїй території – від цього виграли б і державний, і місцевий бюджет, хоча невідомо, які були б наслідки відносно виховання молоді. Нагадаємо, що ще після заборони урядом Тимошенко азартних ігор один з депутатів ТМР пропонував звернутися до Києва з проханням зробити в Трускавці один з центрів грального бізнесу. Та тоді його колеги не підтримали, мотивуючи це тим, що Трускавець – бальнеологічний курорт, а не розпусний Лас-Вегас і що й так дохренили вчителям Інтернет-клуби, в яких школярі сидять в той час, коли б мали бути на уроках.

Цілком можливо, що нова трускавецька влада на ура сприйме цей закон (якщо він буде прийнятий ВРУ), адже теперішній мер міста Руслан Козир ще в 2009 році говорив: «Я готовий стояти при в'їзді в Трускавець і цілувати руку кожному, хто привозить в місто гроші».

Діабет – важка хвороба

14 листопада, в неділю, світова спільнота відзначає День боротьби проти діабету. На Львівщині до цієї дати ще 8 листопада розпочато місячник (який триває чомусь лише 11 днів – до 18 листопада) «Дні профілактики та раннього виявлення цукрового діабету». У Трускавці цих хворих на обліку – 720 осіб, з них інсулінозалежних – 116. Бажаючі пройти обстеження можуть здати кров на цукор в міській поліклініці.

Інавгурація в Дрогобичі та Бориславі

Сьогодні, 12 листопада, о 10.00 розпочалася інавгурація нового голови Борислава Володимира Фірмана, розпочала роботу сесія БМР VI демократичного скликання. О 11.00 розпочалася інавгурація голови м. Дрогобича Олексія Радзівського, за попередніми даними, серед поважних гостей н інавгурації – голова ЛОДА Василь Горбаль та лідер НДП Людмила Супрун (О. Радзівський балотувався на мера від НДП).

Інавгурація Василя Пецюха, стебницького мера, відбудеться у вівторок, 16 листопада, цілком імовірно, що в цей день відбудеться і інавгурація Руслана Козира у Трускавці.

Нова коаліція під Козира

Як повідомила для «ТВ» аналітична група при одній з ГО в Трускавці, Руслан Козир в міській раді співпрацюватиме з коаліцією, створеною з 27 – 29 депутатів, які представлятимуть 11 різних політичних сил. Це різні за ідеологією політичні сили. Основою коаліції стануть «Фронт змін», «Наша Україна», «Народна Самооборона» та Партія Регіонів. Ввійдуть до неї кілька депутатів-мажоритарщиків від дрібних партій. Наразі ведуться переговори про умови приєднання до коаліції ще двох порівняно великих сил в ТМР.

Чи відкрутить Янукович голову Козиру?

Президент України Віктор Янукович під час візиту на Івано-Франківщину 11 листопада заявив, що він відкрутить голови тим мерам міст, які обрані від опозиційних сил і які не дбатимуть про добробут, про дороги, ЖКГ, водопостачання тощо. Це можна розцінювати як натяк на те, що нові мери повинні тісно співпрацювати з партією влади та всією владною вертикаллю. Який шлях обере Руслан Козир – побачимо.

Власна інформація

Остання спроба

Цього тижня новообрані депутати Стебницької міської ради (зокрема, Роман Білас, Олександр Бодачевський, Мирослав Пуківський, Ігор Сушицький) вже двічі перешкодили підприємцям із Івано-Франківської області, які ремонтують дорогу на вулиці Трускавецькій, неякісно виконати свою роботу. Ті хотіли просто закатати асфальт у болото, не виконавши попередніх робіт. Як відомо, на це передбачено 550 тисяч гривень. За словами Олександра Бодачевського, йому телефонував Роман Калапач, який настійливо радив не пхати рук до цієї справи. Очевидно, це остання спроба наразі чинного мера відмити гроші, бо вже у вівторок, 16 листопада, коли відбудеться сесія новообраних депутатів і Василь Пецюх прийме присягу, його влада нарешті закінчиться.

Газета «Воля громади», м. Стебник

Результати виборів – Стебник, Дрогобицький район

В Стебнику вибори проходили важче, ніж в Трускавці чи Дрогобичі, адже виборці отримували по 8 бюлетенів (2 до обласної ради, 2 до Дрогобицької міської ради, 2 до Стебницької міської ради (в усіх випадках по одномандатному та багатомандатному округам), на міського голову Дрогобича і на міського голову Стебника. Розклад партій в СМР такий.

ВО «Батьківщина», 7 депутатів: Ігор Говірко, Ярослав Фіц, Петро Мисько, Андрій Пукало, Петро Босняк (по округах), Ігор Боднар, Микола Варивода (список).

«Громадянська позиція», 6 депутатів: Роман Білас, Андрій Гнат, Наталія Беднарчук, Роман Броницький (по округах), Олександр Бодачевський, Мирослав Пуківський (список).

ВО «Свобода», 6 депутатів: Олег Юзефович, Микола Ранівський, Володимир Дмитрів (по округах), Ольга Гнатів, Андрій Зімбовський, Роман Юзефович (список).

НРУ, 5 депутатів: Анастасія Галяк, Ярослав Пецюх, Володимир Русин, Мирослав Савчин, Андрій Хорошунов (список).

«Фронт змін», 4 депутати: Ірина Васишин, Юрій Івасівка, Галина Марчук, Денис Олійник (список).

Партія Регіонів, 3 депутати: Ігор Сушицький (по округах), Микола Гориславський, Вікторія Стародуб (список).

Партія захисників Вітчизни, 3 депутати: Роман Павлічко, Роман Івасівка, Богдан Асафат (по округах).

«Сильна Україна», 1 депутат: Андрій Тюска (по округах).

КУН, 1 депутат: Василь Карабан (по округах).

Всього в Стебницькій міській раді – 36 депутатів.

Натомість до Дрогобицької районної ради, де повинно бути 94 депутати (47 по списках і стільки ж по округах), пройшли такі політичні сили.

ВО «Свобода», 12 чоловік (9 по списку і 3 по округах).

«Наша Україна», 12 чоловік (4 по списку і 8 по округах).

«Фронт змін», 10 чоловік (9 по списку і 1 по округах).

УНП, 9 чоловік (3 по списку і 6 по округах).

КУН, 7 чоловік (3 по списку і 4 по округах).

«За Україну», 6 чоловік (2 по списку і 4 по округах).

«Сильна Україна», 6 чоловік (всі по округах).

ВО «Батьківщина», 6 чоловік (5 по списку і 1 по округах).

ПППУ, 5 чоловік (2 по списку і 3 по округах).

Народна партія, 5 чоловік (3 по списку і 2 по округах).

УДАР, 4 чоловік (всі по списку).

НРУ, 3 чоловік (всі по списку).

ХДС, 2 чоловік (по округах).

РХП, 2 чоловік (по округах).

Партія регіонів, 1 (по округах).

Партія Захисників Вітчизни, 1 (по округах).

УСДП, 1 (по округах).

Українська партія, 1 (по округах).

«Промисловці і підприємці», 1 (по округах).

А ось дані по виборах сільських голів деяких сіл Дрогобицького району

Бистриця – Ярослав Комар.

Бистриця Гірська – Микола Пиляк.

Верхні Гаї – Володимир Ханас (переобрали).

Воля Якубова – Ігор Калічак (переобрали).

Вороблевиці – Михайло Герій.

Дерезичі – Мирослав Селяник.
 Довге – Василь Середяк (переобрали).
 Довге Гірське – Ярослав Тупичак.
 Лішня – Михайло Стасів (переобрали).
 Медвежа – Степан Коваль (переобрали).
 Снт. Меденичі – Іван Шулак.
 Модричі – Мирон Флюнт (переобрали).
 Нагуєвичі – Михайло Чапля.
 Новий Кропивник – Володимир Плоскодняк (переобрали).
 Опака – Ганна Шагур.
 Попелі – Тарас Біликівський (переобрали).
 Почасвичі – Володимир Яріш.
 Раневичі – Ігор Гірчак.
 Рихтичі – Федір Андрійчик (переобрали).
 Ріпчиці – Роман Гриньків.
 Ролів – Мирослава Бугера.
 Смільна – Володимир Кузан (переобрали).
 Снятинка – Андрій Сенів.
 Солонсько – Михайло Кирик (переобрали).
 Станія – Михайло Сашук (переобрали).
 Старий Кропивник – Ігор Гандзій (переобрали).
 Ступниця – Петро Стегняк.
 Унятичі – Михайло Матолінець.
 По інших селах району, на жаль, результатів не маємо.

Підготував Володимир Ключак

Підприємницький Інтернаціонал

*«Повстаньте, гнані
 і голодні
 Робітники усіх
 країн,
 Як у вулкановій
 безодні
 В серцях у нас
 клекоче гнів
 Чуєш, сурми
 заграли,
 Час розплати
 настав...»*

Ці слова

Інтернаціоналу чомусь

пригадалися у середу, 11 листопада. Можливо, тому, що обурення людей, які прийшли під міську раду, а потім організованою колоною вирушили до міської податкової, було настільки справжнє та непідкрите, що в повітрі дійсно запахло бунтом, революцією. Тільки не робітники, не люмпен зібралися цього дня в Трускавці, а підприємці, які вважають новий Податковий кодекс ярмом, удавкою для підприємництва. Спільна небезпека об'єднала в Трускавці і тих, хто за Грицака, і тих, хто за Козира, Юника, Яворського, Матолича, і всіх, хто конкурував, але тепер пліч-о-пліч став з іншими підприємцями. Став, щоб захистити свої права та права своїх родин, дітей, друзів, право на підприємництво. Адже з таким кодексом як пропонується, для багатьох вихід один – іти з торбою та простягнутою рукою по світу. Ті, хто заробляв для себе та своєї сім'ї та ще й іншим давав можливість заробити, тепер опинилися в пастці нового податкового законодавства.

Ранок 11 листопада. Трускавець. Під міську раду підтягуються люди – спочатку поодиночки, по двоє – троє, потім більшими групами. «Чому нас так мало, минулого разу біло ж значно більше?», запитують підприємці один одного і нарікають на те, що нема дружності, що вийшли в цей день торгувати та відкрилися представники супермаркетів, окремі «всім задоволені». Та побоювання людей від бізнесу, що їх небагато, виявляються безпідставними – на 10 годину, а саме на цей час було заплановано початок акції протесту – пішої ходи під податкову, вже зібралося біля півтисячі осіб.

Леся Дідик, Ігор Кісак, Володимир Наконечний, Наталія Петрівська, Сергій Мицик, Сергій Кнюх та ще сотні тих незнаних підприємців та продавців, в яких ми щодня купуємо хліб, масло, ковбасу, огірки,

помідори, ліки, взуття, одяг, пральний порошок, зубну пасту, ювелірні прикраси, фарбу, цвяхи, окуляри, ножі, виделки, купуємо для себе на щодень та для дорогих друзів на подарунок, купуємо, знаючи, що з наших коштів будуть заплачені податки, які потім повернуться і до нас, які підуть на пенсії, на розвиток держави. Кожному нелегко дається кожна зароблена копійка, проте кожен розуміє, що податки платити треба, адже так заведено ще з давніх біблійних часів. Але коли держава старається вирішити свої проблеми коштом лише малого та середнього бізнесу, не чіпаючи бізнес великий, коли пенсіонерам та бюджетникам пояснюють, що в їхніх бідах винні підприємці і це говорять перші особи держави, то таке підприємці терпіти не бажають.

Біля міської ради яблуку ніде впасти, повно народу і біля корпусу № 2 (Бориславська, 1) і біля будівлі ЗАТу, що на Шевченка, народ виливається на вулицю, небайдужі прибувають та прибувають. З міської ради до підприємців ніхто не виходить, та вони цього й не прагнуть, адже знають, що місцеве самоврядування в даному випадку зовсім ні при чому. Та врешті, і місцева податкова не винна, але люди хочуть висловити свій протест, своє обурення. Формується величезна, на кількості метрів колона з близько тисячі учасників, яка повільно, під транспарантами, з червоними прапорцями для означення меж (щоб не перешкоджати рухові транспорту), в супроводі ДАІ та міліції рушає вулицею Шевченка, проходить повз пам'ятник Бандері, повз санаторій «Трускавець» та виходить біля церкви Миколая і йде вниз по вулиці Стебницькій. В процесі ходи до учасників приєднуються щораз нові люди, свіжі сили, словами підтримки трускавецьких підприємців надихають гості-відпочиваючі.

Маніфестація духу, а саме так можна назвати пішу ходу підприємців Трускавця, показує, що народ готовий на більше, якщо його думку зневажатимуть. Під національним українським прапором, без жодної партійної символіки люди нашого міста пішли під приміщення податкової на площі Чорновола задекларувати свою позицію, яку вони неодноразово підтверджували на зборах, на обговореннях проекту Податкового кодексу, на зустрічах з податківцями, обговорювали та твердо її трималися тут, у Трускавці, і у Львові, в Києві. І вони не збираються поступатися, адже вони – повноправна частина громади, гідна частина суспільства, яке не повинно ігнорувати їхню думку.

Чи вірять самі підприємці в успішність їхнього протесту? Важко сказати. Можливо, не всі. Але принаймні всі розуміють, що і мовчати не можна, що потрібно боротися – так, як вони боролися за виживання в буремних 90-х, коли становили свій бізнес, так, як боролися за місце під сонцем.

Кожен має право – одне, друге, третє, четверте, права виписані в Конституції та інших законодавчих актах України. Підприємці не хочуть багато – вони хочуть, щоб держава з повагою ставилася до їхніх прав. А чи вистоять вони чи все ж їх «нагнуть», залежить інколи і від позиції людей, які до підприємництва не мають жодного стосунку. Тобто, від нашої з вами громадянської позиції. Підтримаймо сьогодні їх – завтра вони підтримають нас. І саме так формується громадянське суспільство – не з верхів, а з низів. І хоча не говорить тепер ніхто про «час розплати» і ніхто не є, Богу дякувати, голодним, та все ж у серцях підприємців гнів клекоче, як у вулкановій безодні. І не варто чекати, коли вони повстануть, бо краще, коли реформи відбуваються шляхом еволюційним, а не революційним.

Володимир Ключак

До теми.

Стебницькі підприємці проти Податкового кодексу

4 листопада підприємці КП «Ринок «Прикарпаття» (директор Любов Калапач) та торгового комплексу полегшеної конструкції «Помік» (директор Ігор Сушицький) провели акцію протесту під стінами Стебницької міської ради.

Метою заходу була підтримка Всеукраїнської акції протидії знищенню малого і середнього бізнесу та вимога до владних структур відхилити проект податкового кодексу № 7010-1 як такого, що знищує підприємство в Україні. Підприємці вимагали скасувати також додаткові пенсійні внески і зменшити ставки єдиного соціального внеску в Законі України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» або відтермінувати його введення в дію з першого січня 2012 року.

Любов Калапач, Олег Григоренко, Ігор Сушицький та власники приватних магазинів у центрі міста переконані, що через «шкуродерні» інтереси «світлих» голів чиновників, що вдихнули до життя урядовий податковий кодекс, проти якого й прокотилася хвиля народного протесту по всій Україні, можуть залишитися без роботи та засобів для існування мільйони українців. Адже він спрямований на те, аби остаточно проломити хребет малому і середньому бізнесу. Чаша народного гніву переповнилася. І вилася Всеукраїнською акцією протесту під гаслом «Геть податкову кабалу Азарова і Тігіпка!». Сонячного листопадового дня о 10-й годині ранку підприємці всієї України почепили біля торгових місць афіші з надписами «Ми не працюємо тимчасово. Але прийняття проекту податкового кодексу закрие нас назавжди!».

У місті калійників під акцією протесту поставили свій підпис 95 стебничан (підприємців КП «Ринок «Прикарпаття») та 18 чоловік працівників приватного ринку «Помік». Безпартійні та партійні, заможніші й бідніші... Усі одноставно стали на захист інтересів підприємців малого та середнього бізнесу. Ще б пак!

Адже вони не тільки суттєво поповнюють міський бюджет, але й не дають місту, що, по суті, перетворилося на спальний район, остаточно скотитися в безодню алко- та нарковипарів, породжених безвідповідальністю, безгосподарністю органів місцевого самоврядування.

Наступна Всеукраїнська акція підприємців має відбутися 16 листопада. Організатори стебницького страйку сподіваються, що до них приєднаються й підприємці з багаточисельних магазинів, інші особи, які хочуть жити у цивілізованій державі.

Вікторія Лишик, газета «Воля громади»

Без революції?

Минулого тижня Верховна Рада України не проголосувала за те, аби 7 листопада, день Великої Жовтневої соціалістичної революції, був визнаний святковим. Найбільше від цього постраждали прості українці, адже 7 листопада припадало на неділю, тому понеділок, 8 листопада, мав бути вихідним. А так доведеться чимчикувати на роботу.

Партія регіонів уже не дуже рахується зі своїми партнерами по коаліції - комуністами. І справа не лише в економічній доцільності, адже один день, як відомо, рік годусь. Принижені святі почуття комуністів.

Якщо так далі піде, регіонали були би зацікавлені в тому, щоби Комуністична партія України не ввійшла до парламенту. Регіоналам простіше блокуватися з нашоукраїнцями - і тими, хто вже ввійшов до їхньої коаліції, і тими, хто позірно ще зберігає вірність Вікторові Ющенкові.

Те, що парламент позбавив нас революції, ще не означає, що її не буде. І це вже буде не мирна помаранчева, а кривава, з людськими жертвами. Справа в тім, що Януковичу і його команді не вдалося розв'язати головний конфлікт, який тліє ось уже майже два десятиліття, з часу здобуття Україною незалежності. Мова йде про розкол між Заходом і Сходом України. Ця прірва поглиблюється, сепаратистські настрої на Сході посилюються. Натомість Захід радикалізується. Навряд чи економічна ситуація в наступні півроку суттєво поліпшиться. Всі побачать, що Партія регіонів, яка хоче захопити владу і на місцевому рівні, не виконала і не може виконати своїх передвиборчих обіцянок. Достатньо невеликої іскри, аби запалала громадянська війна, а революція омила кров'ю прагнення людей до справедливості...

Анатолій Власюк, часопис «Тустань»

Рагулізм Дрогобиччини, або Хай живе Степан Бандера!

Нещодавно зателефонував мені колега-журналіст із Донецька і розповів, що на одній з дільниць у його рідному місті невідомий виборець акуратно скреслив прізвища всіх кандидатів, а натомість друкованими літерами написав: "Хай живе Степан Бандера!". Є ще наші люди на Донеччині!

Натомість Дрогобиччина, яку помилково вважали і вважають П'ємонтам у П'ємонті, привела до влади багатьох рагулів і сама показала своє рагульське нутро.

Щоб одразу було видно, хто є ху, скажу, що рагулі в моєму розумінні - це малоосвічені люди, з примітивним мисленням, далекі від моралі. Вони можуть ходити до церкви, проповідувати релігійні цінності, але за цим стоїть жадаба до збагачення, свята віра у вищість власної персони, приниження інших людей, відсутність почуття гумору й образа на тих, хто сказав про них криве слово. Рагулям характерне знуцання над українською мовою, кострубатість і примітивізм у висловлюваннях, численні граматичні й стилістичні помилки.

Гарно про суть рагулізму написав Ілько Лемко в статті "Рагулі", яку легко можна знайти в Інтернеті.

Рагуль не має статі, але й діти його рагулята. У нього відсутня національність і партійна належність. Рагулі голосували за "Свободу" і "Фронт змін", Партію регіонів і комуністів, "Нашу Україну" і "Батьківщину". Вони привели до влади собі подібних - таких же рагулів.

Прикро, що на рагулізм купилися й порядні люди, які ніби мають нормальне мислення, інтелект. Вони не побачили за зовнішнім лиском рагуля, який став міським головою чи депутатом, його нищої натури, не зрозуміли, що їх, виборців, використали й викинули, як презерватив.

Рагулізм тих, хто прагнув влади й отримав її, зазомбував людей. У передвиборчих програмах не було змагань ідеологій, а лише брендів політичних сил. Виборець, який раніше голосував за "Нашу Україну" чи "Батьківщину", тепер привів до влади "Фронт змін" і "Свободу". Не взявши відповідальності за попередніх можновладців, рагуль розплодив нових, аби через чотири роки так само відхреститися від них.

Рагулів легко купити мішком картоплі чи десятьма доларами за правильно оформлений бюлетень. Масовість підкупу виборців і членів дільничних комісій вражає. Не вражає лише те, що все-таки значна частина виборців не прийшла голосувати, бо не вірить цій рагульській владі. Шкода, що ці люди не приєдналися до тих, хто не підтримав жодного кандидата, чи зіпсував бюлетені, чи вкинув їх незаповненими. Тоді би піррова перемога рагулів не була би такою очевидною.

Частина рагулів повірила в керівну й спрямовуючу роль Партії регіонів. По декілька депутатів цієї політичної сили тепер засідатимуть в радах. Вони нагинатимуть таких же рагулів, мерів і керівників цих рад,

бо ті розумітимуть, що без грошей зі Львова чи Києва не зможуть розв'язати багатьох місцевих проблем. А при владі у Львові та Києві такі ж рагулі, але вже з Партії регіонів.

Хіба не рагулізм, що гірські села Дрогобиччини (колишній бандерівський край!) проголосували за Михайла Сендака, який поміняв кілька партійних прапорів, аж поки не приткнувся до Партії регіонів?

Хіба не рагулізм, що Миколу Гука підтримав Християнсько-демократичний союз, а Романа Калапача - Єдиний Центр?

Хіба не рагулізм, що Петро Суда пішов у кличківський "Удар", а потім скинув свої голоси Богданові Мозолю?

Хіба не рагулізм, що Віра Байса намагалася стати депутатом Львівської обласної ради і ледь не досягла успіху?

Хіба не рагулізм, що на кожному окрузі в нас балотувалося парканадцятьоро кандидатів у депутати?

Рагулізм живе в кожному з нас. Це як інфекція, яка може виявити себе в будь-який час. Як раба треба вичавлювати із себе по краплинці, так і з рагулізмом усередині себе треба боротися. Якщо ми бачимо, що грип чи інша хвороба нас долають, то приймаємо якісь пігулки, лягаємо на операцію, взагалі рятуємося. А коли людина стала рагулем, то зазвичай цього навіть не усвідомлює. Треба їй підказати: "Ей, рагуле, не будь рагулем!". Треба її добряче потрясти, аби вилікувати від цього непристойного захворювання.

Якщо рагулі при владі не розуміють, що вони рагулі, люди повинні зробити нормальні висновки і не допустити, аби рагулі приймали такі ж рагульські рішення. Кожне рагульське рішення вдарить по нас же бумерангом.

На жаль, рагулізм - це надовго, якщо не назавжди. Коли професорові Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка сказати, що він рагуль, то чоловік образиться. Але він є таким за своєю суттю, хоча має купу дипломів, статей у наукових журналах і навіть молоденьку коханку, якій від нього потрібні лише гроші. Натомість прибиральниця, яка обслуговує олігархів й заробляє копійчину в поті чола, мислить тверезо і ніколи за рагулів не проголосує, бо сама не є рагулькою.

Рагулізм, як і корупцію, викоринити неможливо. Але як у боротьбі з діабетом можна знизити рівень цукру, так і злякисну пухлину рагулізму треба локалізувати.

Доживемо до наступних виборів? Доживемо, якщо перестанемо бути рагулями.

Анатолій Власюк, часопис «Тустань»

Чи стане Микола Походжай наступником Олексія Радзівського?

Перемога Олексія Радзівського на виборах міського голови Дрогобича була прогнозованою. Він набрав понад третину голосів виборців.

Проте під час передвиборчої кампанії сам Олексій Васильович закрутив таку інтригу, яка може знайти своє відображення на сторінках політичного детективу. Досить сказати, що він вийшов із Партії регіонів (єдиний випадок в Україні, коли би народний депутат п'ятого скликання, обраний від цієї політичної сили, пішов, м'яко кажучи, геть), балотувався, будучи позапартійним, від Народно-демократичної партії, але фактично йшов від "Сильної України".

Його найближчий конкурент Богдан Мозоль зібрав теж немалий ужинок - майже 25 відсотків голосів виборців. Балотуючись від Партії захисників Вітчизни й будучи керівником її дрогобицького осередку, бравий полковник теж сподівався на перемогу, покладаючи великі надії на те, що саме він стане єдиним кандидатом від національно-демократичних сил.

А національно-демократичні сили зібрали не одну раду Блоку національно-демократичних сил Дрогобиччини, аби висунути цю єдину кандидатуру. З цього нічого не вийшло, хоча лідер "Батьківщини" Михайло Ваврин і зняв свою кандидатуру на користь Богдана Мозоля. Проте цього не зробили Олег Хрущ зі "Свободи", Микола Походжай із "Пори", Богдан Іванців з "Нашої України". Звичайно, ще не факт, що якби вони скинули свої голоси, то виборці би автоматично проголосували за Богдана Мозоля, але такий шанс національно-демократичні сили мали.

Чомусь Олексія Радзівського всі вони вважають мало не ворогом українського народу, забуваючи, що саме він встановив чи не найкращий в Україні пам'ятник Степанові Бандері в Дрогобичі, коли свого часу був міським головою, а також пам'ятники Юрієві Дрогобичу та Борцям за волю України.

Нині в Олексія Радзівського завдання надзвичайної ваги: вивести Дрогобич із кризи, в яку його загнав Микола Гук. Оці чотири роки Олексій Радзівський не просто буде доказувати, що дрогобичани помилилися, не обравши його вдруге міським головою в 2002 році (вірніше, втретє, бо він керував Дрогобичем у комуністичні часи), а захоче залишити по собі добру пам'ять, підготувавши наступника, який міг би продовжити його справу.

Як не парадоксально це звучить, але таким наступником міг би стати не Олександр Коростельов, який очолював виборчий штаб Олексія Радзівського (чи формально "Сильної України") й тепер претендує на посаду першого заступника міського голови, а Микола Походжай, який зайняв третє місце на нинішніх

перегонах. Якби національно-демократичні сили Дрогобича об'єдналися навколо нього, а не скидали голоси на користь Богдана Мозоля, то, можливо, нині Олексій Радзівський і не святкував би перемогу.

Миколу Походжая можна назвати останнім романтиком дрогобицької революції. В цьому його сила й одночасно слабкість. В дрогобицьких масштабах його можна порівнювати з В'ячеславом Чорноволом. Не обов'язково бути прагматиком і господарником. Головне, підібрати професійну команду і провести належним чином реформи. Вацлав Гавел теж не розумівся на проблемах каналізації, а був літератором. Проте саме він очолив оксамитову революцію в Чехії й привів свою країну до європейської спільноти. Головне, чи буде Микола Походжай чотири роки спочивати на лаврах, як це дозволив собі Богдан Мозоль, чи активно продовжуватиме політичну боротьбу. Та й Олексієві Васильовичу слід придивлятися саме до таких людей, за якими майбутнє, а не до тих, хто просто активно підтримував його, мріючи про своє місце під сонцем.

Попри різношерстність дрогобицького “парламенту”, понад 70 відсотків депутатів підтримуватимуть починання Олексія Радзівського, хоча вони й належать до різних політичних сил. Але це вже тема окремої розповіді, чому ті, хто мав би бути в опозиції до міського голови, насправді будуть його підтримувати.

Анатолій Власюк, часопис «Тустань»

Олександр Чебаненко може стати народним депутатом України

Поразка міського голови Трускавця Лева Грицака, який утретє балотувався на цю посаду, була очікуваною, і він сам був готовий до неї.

Проте ніхто не сподівався, що Руслан Козир із “Фронту змін” здобуде перемогу, випередивши Лева Грицака на якихось 180 з копійками голосів.

Проте Лев Грицак, який ішов цього разу від Партії регіонів (і це однозначно знизило його рейтинг), був лише третім. Другим виявився Євген Юник, який ішов від Європейської партії й відстав від переможця лише на 120 голосів, апелюючи до суду про порушення під час виборів.

На крісло міського голови балотувався і Богдан Матолич, який вже обіймав свого часу цю посаду. Кажали, що він добивався прихильності Партії регіонів, але згодом змушений був іти від Української народної партії, зайнявши четверте місце.

Але хто всіх найбільше здивував у Трускавці, так це Олександр Чебаненко, який став депутатом Львівської обласної ради і набрав на якихось сто голосів менше, ніж тепер уже міський голова Трускавця Руслан Козир. За Чебаненка голосував лише один виборчий округ, а це половина міста-курорту. Тепер Олександр Іванович може сміливо думати, аби стати народним депутатом України, але для цього йому ще слід заручитися підтримкою не лише другої половини Трускавця, а й Борислава, Дрогобича, Стебника, Дрогобицького району. Було би незле, якби він поміняв і партійну вивіску, бо Народна партія Литвина викликає не дуже велике захоплення у мешканців Дрогобиччини, хоча, з іншого боку, якщо голосують за особистість, то мало уваги звертають, від якої партії йде людина, тим паче, що Олександр Іванович є позапартійним.

Руслан Козир мав не лише фору у вигляді іміджу “Фронту змін”. На нього потужно працювала газета “Джерела Трускавця”, яку він свого часу врятував від загибелі. Журналісти “мочили” опонентів Руслана Козира мало не в сортирі, як казав Владімір Путін. Крім того, на нього працювали два політтехнологи з Росії. Якщо згадати, що під час президентської кампанії на лідера “Фронту змін” Арсенія Яценюка теж працювали російські політтехнологи, то ще слід задуматися, куди веде Україну ця політична сила.

Напередодні виборів за ініціативою Руслана Козира в Трускавці відкрили пам'ятник Степанові Бандері. Лише вороги України могли нарадити спорудити таке недолуге створіння. Але вони лише хіхікали, бо цей витвір антимилицтва належить нашим українським скульпторам і архітекторам. Уявіть собі: Степан Бандера стоїть на колінах перед санаторієм КГБ. Принаймні таке враження складається, коли дивишся на цей пам'ятник уперше. Якщо трускавчани допустили таке “диво” на своїй території та ще й обрали його ініціатора своїм міським головою, - що ж, як кажуть, прапор їм у руки.

Що стосується депутатського корпусу, то такої переконливої перемоги, як у Бориславі, “Фронт змін” не має. Він провів лише чотирьох депутатів до міської ради. По п'ять мають “Свобода” і “Батьківщина”. Ще декілька партій - екзотична “Права воля України”, Європейська партія, Народна самооборона - провели по чотири депутати, регіонали - трьох. Ще по три депутати мають “Наша Україна” і “Удар”. Хто з ким буде блокуватися і чи входить “Фронт змін” до більшості, - важко сказати. Принаймні новообраному меру важко буде втримати ситуацію в руках.

Першим заступником міського голови Трускавця може стати Микола Гук, дружина якого працює прес-секретарем Руслана Козира. Але трускавецькі депутати вже геть би чисто звар'ювали, якби погодились на те, аби невдатний колишній міський голова Дрогобича руйнував ще й місто-курорт.

Трускавець чи не найбільше постраждав від так званого чорного піару. Особливо дісталось Євгенові Юнику та Богданові Матоличу. Ті, хто зробив це, перейшли всі межі дозволеного. Навряд чи правоохоронцям вдасться вийти на слід цих нищих людей, а особливо встановити замовників...

Анатолій Власюк, часопис «Тустань»

Чи “купить” “Фронт змін” у Бориславі “Свободу”?

Перемога “Фронту змін” у Бориславі для багатьох була очікуваною, але все ж стала несподіваною для всіх.

“Фронтвики” в місті нафтовиків здобули не лише крісло міського голови, а й більшість у депутатському корпусі (24 мандати з 46), провели двох депутатів до Львівської обласної ради.

Київсько-жидівська технологія дала свої плоди. Представники “Фронту змін” ходили від хати до хати, особливо “обробляли” людей похилого віку. За свідченнями очевидців, їм давали продукти, ліки, гроші. Мешканці знали, за яку партію під яким номером голосувати, знали прізвище кандидата на мера і “свого” кандидата на депутата в мажоритарному окрузі.

Окрім підкупу виборців, особисто Володимир Фірман, який став міським головою, і Володимир Голобутовський, який отримав мандат депутата Львівської обласної ради, зайнялись підкупом членів дільничних комісій. Зокрема, вони розвозили пакети з часом, ка-вою, цукерками, печивом. В іншій ситуації це можна було би назвати турботою про людей, але коли мова йде про вибори, то це елементарний підкуп.

На жаль, спостерігачі від опонентів “Фронту змін”, які не розраховували на таку гучну перемогу Володимира Фірмана та його команди, поставилися неналежним чином до таких фактів, не написали відповідних скарг по цих та інших фактах порушення виборчого процесу.

За великим рахунком, “Фронт змін” у Бориславській міській раді може й не створювати більшості, адже за сприятливих обставин, навіть якби депутати від інших політичних сил дивним чином об’єдналися, зможе провести будь-яке рішення. Але перевага в один голос (чи в два, враховуючи міського голову) - явище мінливе. Що робити, коли потрібно прийняти важливе рішення, а хтось із “фронтвиків” не прийшов на сесію? Тому найвірогідніше, що “Фронт змін” у Бориславі найперше блокуватиметься зі “Свободою” й, можливо, з “Нашою Україною” та, не виключено, з “Батьківщиною”.

І тут ми зможемо побачити дивні речі. “Свобода” є партією ідеологічною (як, скажімо Комуністична партія України). В її основі лежить націоналізм, а Степан Бандера, якщо вірити Олегові Тягнибоку, - є Провідником нації. В житті насправді це зовсім не так, але де вже молодим бориславським “свободівцям” розбиратись у хитросплетіннях великої політики. За великим рахунком, вони є звичайнісіньким гарматним м’ясом, яке високооплачувані вуйки й цьотки кинули у вир боротьби.

Натомість “Фронт змін” узагалі не має жодної ідеології, це типова партія, яка сповідує ліберальні, космополітичні цінності. Її лідер Арсеній Яценюк і не приховує цього. “Фронтвики” на місцях теж не посвячені в подробиці цієї великої політичної провокації, та їм і не треба цього знати. Володимир Фірман і його прихильники випадково стали “фронтвиками”, а, отже, й випадково прийшли до влади. В даному випадку спрацював прагматизм їхнього мислення, коли потрібно витратити мінімум грошей й отримати максима-льну вигоду особисто для себе. Бонус у вигляді іміджу “Фронту змін” зіграв злий жарт з лідерами інших політичних сил, які просто йшли до влади, але не мали подібного бонусу.

Нелогічне поєднання “Фронту змін” і “Свободи” можна буде пояснити лише тим, що “багаті” “фронтвики” “купають” “бідних” “свободівців”. Про несумісність ідеології тут забудуть після першої ж сесії.

Про справжні наміри “Фронту змін” у Бориславі ми дізнаємося відразу, коли побачимо явну чи таємну їхню співпрацю з Партією регіонів. А гроші “фронтвикам” будуть потрібні, аби виконати бодай частину своїх популістських передвиборчих обіцянок. На жаль, рейтинг “Фронту змін” до кінця каденції впаде майже до нуля, як у нинішньої “Нашої України” та “Батьківщини”, але бориславцям від того не стане легше, бо місто нафтовиків у своєму розвитку відкотиться на роки десять назад.

Анатолій Власюк, часопис «Тустань»

Роман Калапач пролетів, як фанера над Парижем

Те, що Роман Калапач удруге не стане міським головою Стебника, було зрозуміло. Але те, що він набере лише 77 (!!!) голосів виборців, мабуть, шокувало не лише його. Не допоміг і Єдиний Центр, підтримкою якого заручився цей одіозний політик.

А прогнозованим переможцем став Василь Пецюх від Народного Руху України, хоча конкуренцію йому намагався скласти Петро Старосольський від “Громадянської позиції” Анатолія Гриценка. Він провів потужну рекламну кампанію, але переборщив. Зокрема, мова йде про те, що Петро Романович, на відміну від Василя Федоровича, став щедро роздавати наліво й направо обіцянки, а це людям не сподобалося. Крім того, негативно виборці сприйняли й кольорові бігборди із зображенням п. Старосольського та його команди. Та й сама команда, чесно кажучи, викликала спротив у пересічного стебничанина, адже в її основі були люди, які, перебуваючи в депутатському корпусі, показали себе з негативного боку. До речі, вони не стали й депутатами, хоча виклалися на всі сто відсотків. Не допомогла й багаточисельна родина Петра Старосольського, на яку він покладався.

Феномен стебницьких виборів полягає ще й у тому, що чимало депутатів Стебницької міської ради представлятимуть Народний Рух України. Цю політичну силу вже стали забувати на наших теренах. Звичайно, рухівці завдячують перемозі своєму лідерові Василю Пецюху, який, на відміну від багатьох

стебницьких політиканів, не бігав із партії в партію. Але стебничани зрозуміли одну просту істину: слід підтримати не лише міського голову, а й обрати депутатів, які, своєю чергою, стануть членами його команди. За рухівців у Стебнику проголосувало 732 виборця.

Депутатом обласної ради став відомий співак Тарас Курчик, який також представлятиме Народний Рух України. Хочеться, аби його не спіткала сумна доля колег по співочому цеху на кшталт Оксани Білозір, Руслани, Святослава Вакарчука, які так і не стали політиками.

Депутатом Дрогобицької міської ради став Володимир Христофорович Возняк, який виховав не одне покоління стебничан. Він представлятиме партію “Сильна Україна”. Представники цієї політичної сили в Стебнику були чи не найпотужнішими серед інших команд, але в кінцевому результаті депутатом Стебницької міської ради став лише Андрій Тюска. За “Сильну Україну” в Стебнику проголосувало 265 чоловік.

Особливістю депутатського корпусу буде те, що до нього ввійшли представники тих політичних сил, які ще ніколи не засідали в місцевому “парламенті”. Мова йде про “Фронт змін”, “Свободу”, Партію захисників Вітчизни. І хоча в деяких з них ми побачимо старі обличчя, які поміняли партійні прапори, все ж значна більшість депутатського корпусу оновилася, причому на зміну людям старшого покоління прийшла молодь. Свої симпатії “Фронту змін” висловили 1065 стебничан, “Свободі” - 1029, Партії захисників Вітчизни - 249.

Особисто я не сподівався, що депутатами Стебницької міської ради стануть представники Партії регіонів. Однак частина стебничан, а саме 385 чоловік, проголосувала за них. Сподіватимемося, що мова йде не про ідеологічні пристрасті, а про симпатії до конкретних осіб, які представляють цю політичну силу. Крім того, регіонали повинні зрозуміти, що вони є правлячими в Києві, а в Стебнику керують інші політичні сили, і мова повинна йти про розв’язання конкретних проблем міста.

На щастя, не побачимо в міській раді одіозних фігур - Ореста Середницького, Ігоря Кузьмака та деяких інших. На жаль, не пройшов вічний опозиціонер Тарас Паньків. Натомість стали депутатами вічні можновладці Ігор Говірко та Богдан Асафат.

Вже незабаром побачимо, чи буде в належному стані дорога на Трускавець, чи вивозитимуть сміття, чи не будуть переповненими маршрутки на Дрогобич, чи відремонтують дахи, чи... А, може, й не побачимо...

Анатолій Власюк, часопис «Тустань»

Чи окунують щурі міську раду?

Голова ОСББ “Барвінок” Володимир Шагала має намір звернутися за проблемою щодо вивезення сміття до стрийських приватних фірм. Про це він повідомив на одній із нарад у Стебницькій міській раді.

Газета “Воля громади” вже повідомляла про те, що “катавасію” з вивезенням сміття (а, точніше, з його невивезенням) створило горезвісне дрогобицьке підприємство КП “Комбінат міського господарства”. На сьогодні, проблема загострилася не на жарт.

- Мене болить те, що комбінат не виконує своїх обов’язків, зазначених в угоді: не вивозить вчасно сміття, постійно зриває графік. А найстрашніше, дописує космічні суми (зайві куби), - повідомив п. Шагала.

З вересня місяця цього року підприємство з власної ініціативи із невідомих причин мало намір розірвати угоду з головами ОСББ. Але сміття продовжували вивозити (а, точніше, – халтурити). Дехто з голів будинкових об’єднань домовився про вивезення та утилізацію сміття зі стебницьким КП “МВУЖКГ”, де ціни значно нижчі, а рівень обслуговування кращий. Та, не дивлячись на розірвання угоди, горе-комбінат далі продовжує дописувати стебничанам зайві куби сміття, які з першого вересня ніхто ніколи не вивозив.

Нещодавно, після чергового зібрання з мешканцями будинків, голови ОСББ “Барвінок” п. Шагала, “Лілія” Олег Ригус, “Богдана” Богдана Мицак та “Троянда” Євгенія Грицик мали намір пересвідчитись у махінаціях КП “Комбінат міського господарства”.

- Коли ми розглядали путівки, які нам працівники комбінату показали, виявили неіснуючі рахунки за неіснуючі послуги, - повідомила Євгенія Грицик. - Майже на всіх вищезгаданих об’єднаннях “висить” понад 1600 гривень боргу, а ОСББ “Богдана”, згідно липових путівок, заборгувала підприємству понад дві тисячі гривень.

Хіба не вигідніше таке підприємство, яке є збитковим (за даними дрогобицького міськвиконкому, працівникам комбінату не виплачують заробітної плати більше чотирьох місяців), розформувати? Принаймі такої думки дотримуються дрогобичани та стебничани. А мешканці приватних секторів Дрогобича та Стебника усі, як один, стверджують, що по горло ситі тими байками, якими їх годували комбінатівці: щонайменше раз в тиждень сміттевози приїжджатимуть під хату і забиратимуть мішки зі сміттям, біля кожної вулиці стоятимуть контейнери зі сміттям і таке інше. А в результаті, маємо сумнозвісну картину: безгосподарні та безвідповідальні халтурники КП “Комбінату міського господарства” більш як за два роки - відтоді, коли було заключено угоду з мешканцями приватних секторів Дрогобича та Стебника, - жодного разу не виконали своїх обіцянок. А от квитанції висилали вчасно. І “вбивали” та продовжують “вбивати” з

людей гроші за неіснуючу послугу. Мало того, погрожують стареньким людям, котрі не встають з ліжка і не завжди спроможні оплачувати за неіснуючі послуги аферистів, судовими позовами.

А доведені до відчаю жакливим станом сміттєвузла, за яким закріплені, три господарства (ОСББ “Барвінок”, “Лілія” та “Богдана”), мешканці вул. Грушевського погрожують засипати сміттям стебницьку міську раду.

- Де є троє господарів – там ніколи не буде порядку. Необхідно, аби кожен знайшов місце для встановлення урн для сміття неподалік своїх будинків. Тоді буде порядок. Якщо міська рада не піде назустріч у вирішенні цього питання, доведені до відчаю мешканці обіцяють засипати сміттям міську раду. Терпіти такий безлад несила, на нашу територію кидають мішки зі сміттям усі, кому не лінє. А вивозити його нема кому. Від зайвих нечистот у підвалах будинків розвелися гризуни – велетенські щурі. Ми змушені були їх труїти (проводити дератизацію) самотужки, - розповів Володимир Шагала.

От якби такі щурі окупували міську раду – проблему би вирішили якнайшвидше!

Вікторія Лишик, газета «Воля громади»

Світ не без добрих людей

24 жовтня за сприяння християнської церкви “Добра Новина” (духовний наставник Володимир Кузьмич) та спонсорської допомоги місіонера з Норвегії П’єра Хойланда Стебницька територіальна асоціація інвалідів “Добре серце” вже вкотре змогла отримати гуманітарну допомогу та ліки, які виготовляють лише в Норвегії.

- Спільними зусиллями членів асоціації та стебницької громади нам вдалося розпочати процес розмитнення, - повідомив голова асоціації інвалідів “Добре серце” Роман Кіндратишин. - Складське приміщення набите запасами гуманітарної допомоги, тому ніхто з членів асоціації не залишиться обділеним.

Ще донедавна п. Кіндратишин бідкався відсутністю складів, у яких повинна зберігатися гуманітарна допомога для інвалідів (за інших обставин митниці відмовляються розмитнювати спонсорську допомогу з-за кордону). Але, як кажуть, світ не без добрих людей. Депутат Стебницької міської ради Марія Губицька простягла асоціації руку допомоги, за що п. Роман висловлює їй щире подяку. Пані Марія посприяла у наданню оренди складських приміщень для гуманітарної допомоги. А директор ВАТ „Прикарпатбуд” Василь Драновський зголосився безкоштовно надавати в оренду складське приміщення. Окрему подяку виносить п. Роман і керівництву та студентам Стебницького профтехліцею за чуйність та доброту (юні стебничани допомагали розвантажувати та заносити речі). А пастор Володимир Кузьмич власним транспортом привозив та відвозив митників, аби ті виконали усі необхідні формальності щодо розмитнення товару. Голова асоціації безмежно вдячний і духовенству церкви „Добра новина” Василеві Морозу та Іванові Кухару за матеріальну та моральну допомогу.

- Я вдячний Богу за те, що він посилає мені таких чудових людей. Нехай Господня Благодать чуває над ними, - сказав Роман Кіндратишин.

Вікторія Лишик, газета «Воля громади»

День Подяки в Стебнику

Нещодавно в Стебнику в приміщенні Народного дому за сприяння християнської церкви “Добра Новина” (священнослужитель Володимир Кузьмич) та голови Асоціації інвалідів “Серце допомоги” Романа Кіндратишина відбулося християнське свято Подяки Господу. Мета зібрання відображена в його девізі: “Богові подяка за хліб, за мир, за Україну!”.

У своєму виступі священнослужителі церкви “Добра Новина” (старший пастор Володимир Кузьмич та його брат пастор Роман Кузьмич) говорили про важливість вдячності і закликали кожного бути вдячним за ту Божу Благодать, яку Господь посилає кожному з нас. Анатолій Кузьмич наголосив на тому, що насправді наші політики не турбуються про добробут народу, а лише за свої меркантильні інтереси.

- Направду, дуже мало є тих політиків, які роблять щось путнє для народу. Подумайте собі, як то можна віддати стільки грошей на безглузді політичні реклами і не шукати способу “відбити” затрачені кошти за рахунок політики. Якось неправдоподібно виглядає ситуація з новоспеченими депутатами та держслужбовцями: так сильно рватися допомогати населенню за такі мізерні зарплати та мандати, - зазначив п. Володимир. - Але попри те, що мільйони українців кажуть, що важко жити в Україні, життя продовжується. Нещодавно мені доводилося бути в Африці (в Кенії), де більшість місцевих мешканців, що живуть у пустелі, не мають документів, не знають, скільки їм років... Більшість населення здебільшого голодує. Аби задурити свій мозок, вони жують цукрову тростину. Глюкоза, яка надходить до мозку, надсилає сигнал про те, що людина сита. Але насправді люди задурюють себе, аби перебити голод. Ми купили бідолашним декілька мішків кукурудзи. Такої, що у нас не хотіли б клювати й кури. Але ці люди щиро дякували нам і за це... Коли я побачив, яку брудну воду п’ють ці люди – то вжахнувся! У нас в калюжах чистіша... Гірко мені стало від роздумів: адже ці люди також створені Богом. І не нарікають на свою долю! Тож хіба не варто нам з серцем, повним подяки до Господа, помолитися за ті дари, які нам Господь посилає з небес? – запитав п. Кузьмич.

Роман Кіндратишин у своїй промові наголосив на тому, що вірить: Україна підніметься економічно і стане сильною державою. Адже в Бога немає нічого неможливого. Треба тільки вірити.

Підопічні церкви "Добра Новина" благословили новообраного міського голову Василя Пецюха, висловлюючи щирі сподівання, що він буде добрим керівником і розумним господарником.

До глибини душі глядачів пройняло, коли з уст дзвінкоголосої малечі полилися слова вдячності Творцеві. З усією дитячою безпосередністю малюки дякували Месії за те, що у них є чудові батьки, а у батьків є вони (благословенні Богом діти).

Згодом глядачі мали змогу побачити сценку Господньої притчі "Про милосердя", у якій ішлося про те, що у скрутну хвилину бідняк першим подав руку ближньому. А заможний у своїй пихатості знехтував проханням бідного. Хоча мав маєтки та кошти. Гадаю, зміст притчі зрозумілий без коментарів...

Окрасою свята був виступ київської співачки Оксамити. З нагоди Дня Подяки Оксамита подарувала присутнім (тим, хто відзначив на початку листопада свій День народження) компакт-диски з піснями зі свого репертуару.

Юні таланти церкви "Добра Новина" радували публіку піснями і танцями. А тим часом невтомний Роман Кіндратишин роздав своїм підопічним (членам Асоціації інвалідів "Серце допомоги") та дітям-інвалідам товариства "Надія" подарунки.

Доброта і мир запанували в серці кожного, і кожен вірив, що таке спільне святкування духовно збагатить український народ, буде доброю нагодою до подальшої консолідації суспільства на підвалинах Божого Слова, християнської моралі і любові до ближнього.

Вікторія Лишик, газета «Воля громади».

Від «ТВ»: нагадаємо, що в Трускавці День Подяки пройде 14 листопада, в неділю, о 15.00 в ПК Шевченка.

Біжи!

Розповім вам притчу.

Щоранку в Африці прокидається один лев. Він знає, що має бігти швидше від газелі, щоб упіймати її або вмерти з голоду.

Щоранку в Африці прокидається одна газель. Вона знає, що має бігти швидше від лева або вмерти.

Отож щоранку, коли ти прокидаєшся, не питайся, чи ти лев, чи газель. Це не має ніякого значення, бо то не від тебе залежить. Але біжи - біжи з усіх своїх сил, щоби не вмерти...

Звичайно, ця притча, як кажуть, на всі випадки життя. Але я її розповів знайомому, якого не обрали депутатом. Він образився на своїх виборців і сказав, що тепер нічого для них робити не буде. Слід сказати, що мій знайомий має золоті руки, і сусіди кликали його, щоб він щось їм відремонтував. А який дитячий майданчик він мало не самотужки спорудив на своєму подвір'ї!

Я собі подумав, що не обов'язково бути депутатом, аби робити людям добро. Якщо робиш це щиро, то не вимагай від них подяки. Ба, більше! Якщо твориш добро, будь готовим до того, що тобі ніхто не скаже спасибі, а навпаки розпустить про тебе плітки, збештає тебе з п'ят до голови. Але не звертай на це уваги. Ти просто роби добро. Ти просто біжи в цьому житті, як лев, як газель, аби не вмерти.

Якщо ти зупинишся, перестанеш творити добро, - аж тоді помреш. Якщо не фізично, то морально точно. Проживеш ще за інерцією парканадцять років, але це вже будеш не ти, не твоя душа, а лише твоє тіло.

Передвиборчий психоз поволі спадає. Люди вже майже не говорять про вибори. Переможці ще святкують, але в глибині душі задумуються: а навіщо їм була потрібна ця перемога? Переможені переконують всіх і насамперед себе, що і не прагнули до перемоги, і навіть раді, що не перемогли, бо тепер займуться набагато важливішими справами. Втім, якби вони мали один шанс із мільйону, то знову би ризикнули позмагатися за депутатський мандат.

І все ж життя продовжується. Люди просто зобов'язані бігти, аби не вмерти. Ми такі ж як лев, як газель, і природні інстинкти не чужі нам. Зупинка означає смерть - в поступі, в духовному розвитку та в будь у чому.

Навіть якщо ти депутат, все одно біжи, не зупиняйся, роби людям добро і не вимагай за це ні платні, ні поваги. І все ж пам'ятай, що ти не лев і не газель. Ти людина. Ти не просто рятуй себе від смерті, а твори добро, рятуючи душу.

Анатолій Власюк, газета «Воля громади»

Незалежне видання «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ВІСНИК». Всі права застережені. Розповсюджується **безкоштовно**.

Засновник, головний редактор та відповідальний за випуск – Володимир **КЛЮЧАК**.

Редакція публікує виключно ті матеріали, які збігаються з точкою зору редакційної команди.

Контакти: Е-mail: anda_panda@ukr.net, тел. 097 38 36 112.

Публікація в Інтернеті: повністю - на www.turportal.org.ua/visnyk «Інформаційний портал курорту Трускавець», окремі матеріали на www.protruskavets.org.ua – «Сайт Трускавця про Трускавець».